

telse til Folk, der ere endnu mere trængende, og hvor er Grændsen imellem dem, der under saadanne Omstændigheder skulle have Adkomst til at faae Understøttelse, og dem, der ikke skulle det? Denne Grændse er end hyderligere bleven forrykket ganske nylig derved, at vi ere gaaede ind paa at pensionere Personer, der vare stillede ganske udenfor Statstjenesten. Gaae vi nu ogsaa ind paa det Forslag, som den ærede Ministers Dvertalelser saa let kunde friste til, have vi atter aabnet Døren for en Mangfoldighed af Vanfæligheder. Hvor sørgeligt det end kan være i dette Tilfælde, er det dog ikke sørgeligere her end i saa mange andre Tilfælde, at den offentlige Mistand er henviist til Communen og maa finde sin Afgjørelse der, og ikke kan komme til Statskassen. Gaae vi ind paa den Idee at forhøje en Pension, fordi den Pensionerede har paa Grund af sine Familieforhold hyderst vanfælige og trange Raar, og befinder sig i trængende Omstændigheder, saa vil der ligge for os en saa stor Mængde af beskjæftige os med, at vi ikke let ville kunne gjøre os nogen Forestilling derom, naar vi ikke have taget den Sag under nøiere Overveielse. Hvor haardt det derfor end kan være ved denne Leilighed ikke at kunne følge sit Hjertes Trang, maae vi dog efter de Forpligtelser, hvorunder vi sidde her, stemme med Udvalget.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet:

Jeg finder dog ikke, at der var Anledning til den Bemærkning af den sidste ærede Taler, at jeg skulde have ladet Sagen ligge, som den laa imellem Udvalget og Thinget, thi det er dog ganske naturligt, at jeg maatte motivere, hvad der havde bevæget mig til at gjøre Indstillingen. Jeg skal villig indrømme og paafjønne, at der allerede ved det, Udvalget har foreslaaet, er viist Liberalitet, men jeg seer ikke det Farlige, som den ærede Rigsdagsmand seer deri, at det Beløb bliver bevilget, som Udvalget mener, ikke bør bevilges. Derved nemlig, at der her er aldeles særlige Forhold tilstede, kan der være Anledning til at bevilge det. Selv om der i andre Tilfælde var den samme Trang tilstede — og deri har den ærede Rigsdagsmand Ret, at der uden Tvivl kan paavises Exempler, hvor Tran-

gen har været lige saa stor — saa er der her saa aldeles særlige Omstændigheder tilstede, som Gudstæelov ikke ere saa hyppige, at man skulde behøve at berygte Conseqventerne af denne Bevilling. Naar den ærede Rigsdagsmand bemærker, at man har seet, hvormange der henvende sig til de enkelte Rigsdagsmænd i lignende Tilfælde, og at de da heller ikke kunne sige Nei til saadanne Begjæringer, saa kan jeg ikke Andet end billige, at Medlemmerne af Thinget undslaae sig for at indbringe dem, da de overordentlig vanfælig ville kunne overse alle Forholdene. Men det er netop, fordi man troer, at man fra Ministeriets Side er istand til at overse Conseqventerne med Hensyn til Ansøgninger, der indkomme til Understøttelseskassen, fordi man derved faaer et Overblik over det Personale, hvorom der kan være Spørgsmaal, det er netop fordi man føler sig sikker paa, at Conseqventerne ikke ville blive store, at Ministeriet har tilladt sig at stille Endringsforslaget; men iøvrigt kommer det jo i en Sag af denne Bestaffenhed an paa et Skjøn, og jeg vil ikke tage de ærede Medlemmer det ilde op eller betragte dem som haardhjerte, der stemme imod Endringsforslaget, idet jeg dog maa bemærke, at selv om der skulde stemmes derfor som en Inconseqvents, kan man ved en saadan enkelt Afstemning gjerne lade Følelsen have sin Indflydelse.

Tscherning: Min Hensigt var netop at gjøre den ærede Minister opmærksom paa, at det er Ministerierne, der ikke bør være tilgængelige for slike Opfordringer, og ikke bør gjøres til Talsmænd derfor, og derved sætte os i den Forlegenhed, hvori vi derved komme. Naar den ærede Minister siger, at vi kunne ikke overse Forholdene saa godt som Regjeringen, saa svarer jeg, at vi kunne jo vække Ansøgninger til Regjeringen og fordrø, at den skal overse Forholdene; og vække vi saa en Ansøgning f. Ex. fra en Mand, hvis Barn eller Slægtning er sindssvag, saa at han, hvis han skulde vedblive at sørge for det, vilde blive aldeles ruineret og komme til at sidde i trange Raar, der ere langt ringere end i det Tilfælde, hvorom der her er Spørgsmaal, kan Mini-